

ה"ת 17955/10/16 - זאיד אלחוטי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 17955-10-16 אלחוטי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

כבוד השופט צבי פורר	בפני
זאיד אלחוטי	המבקש
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

נגד המבקש מתנהלת חקירה בעניין שוד מזוין. מדובר בתיק שהובא לא אחת לעיונו של בית משפט זה במסגרת מעצר הימים (תיק מ"י 22449-09-16). על פי תיק החקירה, המוכר היטב לבית המשפט החשדות נגד משיב זה אכן חמורים וקיימות ראיות בתיק הקושרות אותו לביצוע העבירה. יחד עם זאת, החקירה טרם הסתיימה ובינתיים שוחרר המבקש ללא שהוגש כתב אישום בעניינו.

במסגרת החקירה נתפס הרכב נשוא הבקשה, רכב מסוג וולוו.

אין מחלוקת כי הרכב לא שימש לצורך ביצוע השוד ולמעשה, כך טוענת המשיבה, נקנה מכספים שהושגו בביצוע העבירה ועל כן עונה לקריטריונים הקבועים בסעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ).

סבורני כי לאור חומר הראיות, הרכב נרכש לפני ביצוע העבירה ועל כן ספק רב אם אכן יכולה המשיבה להתבסס על טענה זו. מכל מקום, בעניין זה טרם הוגש כתב אישום וטרם הוחלט אם יש מקום לייחס למבקש עבירה של הלבנת הון שכן העבירה אשר בגינה נעצר יכולה לשמש עבירות מקור בהתאם להוראות חוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2,000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"). ככל שבכוונת המבקשת לעתור לחילוט מכח חוק זה, ניתן לעשות זאת, תוך נקיטת הליך זמני בהתאם להוראות פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (ביחד עם הוראות סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון). במקרה זה יש לנקוט הליך המחייב הגשת כתב אישום בתוך 90 יום.

בשלב זה, לא הוגשה בקשה בהתאם להוראות חוק איסור הלבנת הון או פקודת הסמים המסוכנים וכל שנטען בשלב זה הוא כי מדובר בשכר עבירה. יש לציין כי על פי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ניתן לחלט מתוך כל רכוש של המורשע,

וזאת להבדיל מהוראות פסד"פ.

בשלב זה כאמור, עמדת המשיבה הינה בהתאם להוראות פסד"פ, היינו, כשכר עבירה.

ב"כ המבקש ציין בדיון שהתקיים ביום 2.11.2016 כי אין לו התנגדות לאי העברת הבעלות למשך חצי שנה.

זכותו של המבקש לקניינו הינה זכות מוקנית ואין לפגוע בה אלא אם אינטרס הציבור מחייב זאת, בהתאם לחוק ובוודאי שבדרך שאינה עולה על הנדרש. על כן על בית המשפט לאזן בין זכות המבקש לקניינו לבין האינטרס הציבורי המוגן במסגרת ההליך הפלילי.

המשיבה אינה מתנגדת לשחרור אך מבקשת כי בית המשפט יתנה אותו בתנאים הולמים ובכללם גם הפקדה כספית והתחייבות לאי מכירתו. הואיל ולמעשה אין מחלוקת כי מדובר ברכב שלא שימש לביצוע העבירה והואיל וקיים ספק אם הרכב התקבל כשכר עבירה שכן נרכש, כך נראה, לפני ביצועה, הרי שסבורני כי הדרישה להפקדה כספית, אינה במקומה וניתן להסתפק על כן בשחרור הרכב בתנאים פוגעניים פחות. על כן, ועל מנת להבטיח את אפשרות החילוט על פי הוראות פסד"פ או חוק איסור הלבנת הון, אני קובע כי התפוס, רכב הוולוו, ישוחרר כנגד הצגת רישיון רכב, בתנאים כדלקמן:

א. ערבות עצמית בסך 20,000 ₪ של הבעלים של הרכב.

ב. עיקול שיירשם במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל.

ג. איסור דיספוזיציה.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ז, 04 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.